

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

§. 1. Quid sit Ordo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

can. Quoniam Distinct 69 c. Cum contingat inf. De etate & qualis. Clement. Attendentes. De religiof. dom. iudic. a Glos in V. benedic. Tertio cum humilitate ac devotione requisitus, subditos Abbates sine causa noluerit benedicere, ex tunc Abbates possunt omnia illa exercere, quæ possent benedici, ac proinde Minores Ordines conferre, & proprios Monachos benedicere; donec ipsi Episcopi suam duritiam recogitent, & Abbates benedicere non recuset, c. 1. b. t.

Nec obstat, quod qui benedictionem non habet, eam dare non possit, *can. Daibertum n. 1. q. 7.* quia hanc potestatem in odium Episcopi, sine causa denegantis benedictionem, accipiunt à jure seu canone: & licet non habeant benedictionem Abbatialem, habent tamen simplicem Monachalem, ut inquit Abbas *ad d. c. 1.*

Quod si verò Prælati Monachis suis, ubi commodè fieri potest, dare Lectorem sacre Scripturæ omiserint, Episcopi, tanquam in hoc Sedis Apostolicæ delegati, eos ad id opportunis remediis cogere possunt. Concil. Triid. Sess. 5. c. 1. § in monasteriis Videatur idem Concil. de Sess. cap. 2. § si qua, & rursus Sess. 25. cap. 8. De Regularibus.

TITULUS XI.

De temporibus ordinationum & qualitate ordinandorum.

§. I.

Quid sit Ordo.

1. Ratio nominis.
2. Definitio, Materia, Forma, Effectus.
3. Character quid sit.
4. Minister Ordinis est Episcopus.

IN promotione Prælatorum, sive eligantur sive postulentur, requiritur certus ordo: neque enim in Episcopum eligi potest, nisi qui saltem sit Subdiaconus. Cum verò Ordines certis temporibus & cum serutinio, conferri debeant, atque in his servandis negligentia committi: ideo nunc, de ulla hujus rei ignorantia præterendi possit, postquam de supplenda negli-

gentia Prælatorum in genere actum est, ordinis ratio dicat, ut de temporibus agamus, quibus conferri Ordines ab Episcopis debent.

1. Ordo sumitur dupliciter: Primò, pro potestate quadam ac gradu: & hoc modo dicimus in Ecclesia, sive triumphante sive militante, varios esse ordines ac gradus. Secundò, pro ipsa ordinatione seu ritu æterno, quo hujusmodi potestas seu gradus conferretur, & ita hic Ordinem spectamus; non quidem in ea impropria ac generali significatione, quâ ordinari censetur omnes ij, qui quoquo modo dedicantur divinis obsequijs, etiam si non in ordine ad divinum sacrificium (quâ generali significatione subinde in Concilijs fit mentio sanctimonialium ac viduarum, ab baptisterium ordinatarum, pro instructione scilicet mulierum baptizandarum, & presbyterarum, in *can. penult. & ult. Dist. 32.*) sed in ea, qua significat ordinationem, quæ certo, sacro ac solemniori ritu, ab Episcopo fit & conferretur, atque ad certum ministerium sacrificio divino exhibendum referretur.

2. Unde definiti potest, quod sit Sacramentum, à Christo institutum, quo quibusdam caeremonijs & rebus traditur potestas spiritualis ordinato, consiciendi Eucharistiæ Sacramentum, vel ad ministrandum in ordine ad illud. Navarrus *Manuale cap. 22. n. 17.*

Materia est illud instrumentum, per cuius traditionem confertur ordo: sicut Presbyteratus per calicis cum vino, & patenæ cum pane porrectionem: Diaconatus per libri Evangeliorum dationem: Subdiaconatus per calicis vacui cum patenâ vacuâ superpositâ traditionem: & sic de alijs, per rerum ad ministeria sua pertinentium traditionem.

Forma verò sunt verba, quibus in traditione materiæ utitur Ordinator. Frane. de Victoria *De Sacramento Ordinis nu. 229.* ut sacerdotij v. g. *Accipite potestatem offerendi sacrificium in Ecclesia pro vivis & mortuis. In nomine Patris, & Filij & Spiritus sancti, Amen:* & sic de aliorum Ordinum formis, prout in Pontificali Romano latius continetur. Debet autem contractus materiæ simul moraliter fieri, quando verba formæ proferuntur.

Effectus est gratia, ejusque augmentum, ut quis efficiatur minister Ordinis suscepti, & characteri

character, qui imprimuntur in anima ordinati. Conc. Trid. Sess. 23. can. 4. De Sacramento Ordinis. 3. Est autem character, ut ex Bonaventura & Angelo tradit Piafec. 1. p. cap. 1. art. 9. n. 1. spiritualis qualitas animæ, signans gratiam gratum facientem, & ad gratiam disponentem & assimilantem: De necessitate supponit characterem baptismi, non item confirmationis: ideoque si quis non baptizatus ordinaretur, ordo non teneret.

4. Minister ordinarius est Episcopus, Victoria loc. cit. Conc. Trid. Sess. 23. c. 4. & 7. Possunt tamen alij minores Ordines conferre, ex concessione vel privilegio, ut postea dicemus.

§ II.

Quo sunt ordines,

1. Sunt septem numero.
2. Alij Majores & sacri, alij Minores.
3. 4. Ordines novem, secundum Canonistas; & e-
jus ratio.

1. Ordines posteriori modo sumpti septem à Theologis numerantur, Ostiarius, Lectoratus, Exorcismus seu Exorcistatus, Acoly-
tatus, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus seu Sacerdotium: qui numerus probatur ex can. Cleros Distinct. 21. C. 6. Trid. 23. can. 2.

2. Tamen si autem omnes hi ordines, quatenus in se sunt Sacramenta, Sacri dici possunt: ita tamen inter se distinguuntur in c. 1. 2. & c. Distinct. 15. b. tit. quod quatuor primi dicantur Minores Ordines, tres verò alij dicantur Superiores, Majores ac Sacri Ordines, ea propria ac peculiari ratione, quod versentur proximè circa materiam consecratam, seu res sacras contingant: nempe Sacerdotium & Diaconatus circa corpus & sanguinem Christi consecratum; Subdiaconatus circa vasa consecrata. Et hinc sumitur ratio, cur tres majores Ordines suscipientes ex lege Ecclesiastica ad perpetuam castitatem obligentur, ut scilicet mundi sint, qui sancta & sacra contrectant; eoque olim Subdiaconatus non fuerit dictus Ordo sacer, ut patet ex c. Amulius 9. inf. De astate & qualis. & c. Miramur 7. inf. De servis non ordinandis; quia olim non fuit concessum Subdiacono tangere vasa sacra, ut patet ex can. Nullus Dist. 24. & alijs. Quatuor verò minores Ordines

non dicuntur sacri, quia non contrectant proximè materiam consecratam seu res sacras.

3. prædictis septem Ordinibus Canonistæ addunt duos alios, nempe Clericalem Ordinem seu primam tonsuram: quam esse Ordinem, & ordine primam, probant c. Cum coniugat: 1. inf. De astate & qualis & c. ibi D. D. & can. Servatim 14. distinct. 32. Deinde postremum Episcopatum, ex d. can. clericos can. 11. d. distinct. 32. & similibus Conc. Trid. Sess. 23. can. 6. & 7. Atque ita novem Ordines constituunt quorum Minores sunt quinque primi, quatuor vero reliqui Majores. Ratio diversitatis ex diversa consideratione peti debet: cum enim Theologi considerent Ordines, eorumque distinctionem desumant ex habitudine ad sacrificium divinum seu Eucharistiæ consecrationem & consecrationem, in qua consistit consummatio omnis divini cultus: merito Episcopatum non faciunt distinctum Ordinem à Sacerdotio, quando quidem simplex sacerdos parem prorsus cum Episcopo in ordine ad illam consecrationem & consecrationem habeat potestatem, ut satis indicatur in can. Legimus 24. Dist. 93. Similiter primam tonsuram non ponunt tamquam Ordinem, quia non habet ullum certum officium annexum, nec per eam datur ministerij alicujus Ecclesiastici potestas, sed est solum præparatio aliqua ad Ordines & statum Ecclesiasticum; & inde dici solet janua ad omnes Ordines.

4. Canonistæ vero considerant ordines in primis, ut constituunt Hierarchiam in Ecclesia militante, ac proinde Clericatum & Episcopatum merito à cæteris distinguunt, & tamquam diversos Ordines ponunt: ut, sicut in Ecclesia triumphante sunt novem Ordines, ita etiam sint in militante quæ triumphantem imitatur, tamquam ad illius exemplar ordinata. Deinde considerant ordinem, ut significat seu ut per eum confertur potestas, non solum ordinata ad sacrificium divinum, verum etiam ad conferenda quædam Sacramenta, Ordinis scilicet & confirmationis, atque ad alias quasdam sacras actiones exercendas, veluti ad consecrandum alium in Episcopum, ad consecrandas Ecclesias Moniales benedicendas & similes: qualem potestatem eum accipiat Episcopus in sua consecratione, novem